

Staatssecretaris Economische Zaken
Mevrouw S.A.M. Dijkma
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG

Cluster NAT
Faxnummer (043) 361 80 99
Ons kenmerk 2014/38118
Bijlage(n)

Behandeld G.H. Louwers
Doorkiesnummer (043) 389 79 79
Uw kenmerk
Maastricht 10 juli 2014

VERZONDEN 1 1 JUL 2014

Onderwerp

Consultatie wetsvoorstel dierenaantallen en volksgezondheid

Geachte mevrouw Dijkma,

U heeft 16 juni jl. het wetsvoorstel dierenaantallen en volksgezondheid gepubliceerd voor internetconsultatie. Hierbij willen wij reageren op het wetsvoorstel.

Kwantitatief versus kwalitatief

De provincie Limburg onderschrijft het belang van een verdere verduurzaming van de veehouderij. Het sturen op dierenaantallen ziet zij daarbij echter niet als het juiste instrument. Het Limburgse beleid is gericht op kwaliteit waarbij niet het aantal dieren maar wel het effect van de bedrijven op de omgeving leidend is. De algemene stelregel hierbij is dat ontwikkelruimte geboden wordt op basis van een integrale kwaliteitsverbetering van de omgeving. Een verbod op een toename van het aantal dieren zal niet leiden tot een kwaliteitsverbetering van de omgeving. Beperking van het aantal dieren kan bovendien betekenen dat kwaliteitsverbeteringen niet of slechts deels worden doorgevoerd omdat de kosten voor maatregelen op bedrijfsniveau niet terugverdiend kunnen worden.

Het wetsvoorstel is alleen op dierenaantallen gericht en heeft daarbij geen oog voor de diverse technische maatregelen die genomen zijn en worden om de effecten op de omgeving te verminderen.

Uitvoerbaarheid

Dit instrument kan alleen worden ingezet indien op basis van een risicoanalyse is aangetoond dat er een relatie is tussen gezondheidsrisico's voor de mens en het aantal dieren in een aan te wijzen gebied. De toelichting bij het voorstel benadrukt daarbij herhaaldelijk dat op dit moment onvoldoende wetenschappelijke kennis bestaat over die relatie.

Door het ontbreken van voldoende wetenschappelijke inzicht in de relatie veehouderij en volksgezondheid zal geen gedegen onderbouwing te leveren zijn van de aanwijzing van veedichte gebieden.

In de toelichting wordt ervan uitgegaan dat de vaststelling van het aantal dieren overeenkomt met het aantal dieren dat feitelijk op de betreffende locatie wordt gehouden. Hiervoor wordt verwezen naar gegevens uit de registratie ten behoeve van identificatie en registratie van de belangrijkste diersoorten (I&R-register). In de praktijk is gebleken dat er grote verschillen kunnen voorkomen tussen feitelijk en vergunde dieraantallen. De bedrijven in een veedicht gebied worden beperkingen opgelegd met betrekking tot het aantal dieren dat zij mogen houden. Dit kan er toe leiden dat bedrijven financiële schade leiden als gevolg van niet benutte productiecapaciteit (arbeid, gebouw).

Door het ontbreken van een wetenschappelijke onderbouwing en de mogelijke financiële schade die bedrijven hierdoor gaan leiden is de kans groot dat, indien dit wetsvoorstel in deze vorm wordt doorgezet, dit instrument dezelfde weg zal afleggen als de Wet verbod pelsdierhouderij, waarbij uiteindelijk de rechtbank de wet buiten werking gesteld heeft omdat er geen zicht is op een adequate vergoeding.

Het aanwijzen van gebieden; het bepalen en bijhouden van dieraantallen (waarschijnlijk met de nodige juridische procedures) en het uitvoering geven aan het beleid zal leiden tot een hoge toename van de werklast bij de provincie.

Door het ontbreken van voldoende wetenschappelijk inzicht voor een gedegen onderbouwing, het hoge risico op ontvankelijke schadeclaims en de toename van de administratieve lasten achten wij het wetsvoorstel onuitvoerbaar.

Wij raden u, gezien bovenstaande, ten zeerste af om deze wetgeving in te voeren en vragen u daarbij om de verantwoordelijkheid te respecteren die de provincie momenteel neemt voor een kwaliteitsverbetering van de veehouderij. Uiteindelijk streven we daarbij als overheden naar hetzelfde doel. Daarbij kunnen we aansluiten bij de boodschap van zowel de heer Alders als de Commissie Van Doorn zoals u ook in de concept-memorie van toelichting heeft opgenomen die luidt dat de veehouderij verder moet verduurzamen en dat niet zozeer het aantal dieren op een veehouderijbedrijf het probleem is, maar de effecten van veehouderijen op de kwaliteit van de leefomgeving en de maatschappelijke inbedding van de veehouderij.

Gedeputeerde Staten van Limburg

voorzitter

secretaris

2014/38118